

RAPPORT OVER:

TRAFIKKLØSNING MOSSEVEIEN - GAMLEBYEN

1. del. Ingeniørgeologisk oversikt for tunnelstrekningene fra
Fiskvoll til Gamlebyen - Loelvdalen.

R - 1580

30. mai 1979.

SO: D3->D6, E 2->E 13

OSLO KOMMUNE
GEOTEKNISK KONTOR

OSLO KOMMUNE
Geoteknisk kontor
KINGOS GT. 22, OSLO 4
TLF. 35-59 60

RAPPORT OVER:

TRAFIKKLØSNING MOSSEVEIEN - GAMLEBYEN

1. del. Engeniørgeologisk oversikt for tunnelstrekningene fra
Viksvoll til Gamlebyen - Loelvdalen.

3 - 1580

30. mai 1979.

Bilag 1: Geologisk oversiktakart Ljan - Bekkelaget
" 2: Bekkelaget - Gamlebyen

INNLEDNING:

Etter oppdrag fra Oslo byplankontor har geoteknisk kontor laget en ingeniørgeologisk vurdering av forholdene for veitunnel fra Lodalen - Leenga mot Fiskvoll.

GEOLOGISK OVERSIKT:

Bergartene i området øst for Oslofjorden er sterkt tektonisk påvirket.

En forkastning langs fjorden rår at vi får sterkt omdrust fiell i et belte med bredder av 150-200 m fra kysten og innover.

Denne forkastning har både hatt vertikal- og horisontalbevegelse. Noe som har ført til større sekundære forkastningsprekker, både rett nord-sydgående retninger, og med retning ca 50° til forkastningsprekkene.

Nord og vest for forkastningene er bergartene kambrosiluriske sedimentar, og langs selve forkastningen ligger det stevns inntrukne skifer (fra permisk til) menaitter.

Bergartsbeskrivelse

Gruunfjellsbergartene består hovedsakelig av grønne strinete gneiser, men gneisene varierer og kan spesielt mot sør også være dyrgneiser. Generelt kan sies at mineralisasjonen er 30-40% kvarts, 40-50% felspat og 20-30% glimmer.

Gneisens foliasjonsretning varierer endel innen området, men har stort sett retning N10° - N15°, og med et fall som stort sett varierer mellom 40 og 20° vestlig.

I selve forkastningssonen danner gneisen en brekale. Omdrust gneis hvor fragmentene senere er kittet sammen igjen med kalkspat og kvarts.

Fra Valhallveien til østover opptrer hele den sedimentære lagrekke med alunskifer mot gneisen og de forskjellige kalk og leirsteinslag på hverandre mot Everter.

Sedimentbergartenes strikk syd for Everter bruk og NSB's område i Lodalen varieres fra N130° til N 70° og da med varierende fall 50° - 80° nordover.

De andre sedimentbergartene ligger så lagvis på alunskiferen.

Det opptrer også endel eruptivbergarter i de beskrevne områder. Disse kan opptre som Osloporfyr (mænaitt) som trønger seg inn mellom lagene, og danner en mektig gang umiddelbart over gneiser mellom Grønlia og Oppgårdsgata. I tillegg skjærer en rekke diabas og perfyrganger med retning ca N-S som en dominerende retning, men også i andre retninger. Gangene kan ha svært varierende mektighet, men det vanlige er at diabasgangene ikke er spesielt mektige opptil 2-3 m, mens mænitten kan komme opp i flere 10 talls m i mektighet der den opptrer nær grunnfjellet.

Tektonikk.

Det mest markerte tektoniske trekk i området er den store permiske forkastningen som følger østsiden av Oslofjorden og forkastningen i øst-vestlig retning syd for Lodalen. En stor del av de andre svakhetssonene i området er sannsynligvis dannet samtidig med disse. Det er observert en rekke større og mindre svakhetssoner og sprekkesoner som det også går frem av oversiktskartet bilag 1 og 2.

De markerte sprekkesonene har varierende mektighet. I dagens bestørsonene av oppsprukne bergarter med sprekketall på mellom 10 og 20 sprekker pr. m³ fjellmasse, dvs. sterkt oppsprukket. Det er to markerte hovedretninger på oppsprekningen, den ene retningen er NO^E og med steilt fall, den andre er NV-SØ og med relativt steilt fall. En ser også overflateparallele sprekker som et tredje system. Sleppe og sprekker kan føre leire, oftest bare et belegg på få mm, men enkelte steder kan det ha foregått en forvitring av fjellet på siden av sleppen. Røntgenundersøkelse av slike soner og leirslepper i området og fra bergarter like nord og syd for det aktuelle området viser at disse sonene kan inneholde svellende materiale, kloritt og montmorillonitt.

Hydrogeologiske forhold.

På grunn av allerede eksisterende tunneler i området må en regne med at området for store deler er drenert ned til nivået for veitunnelene. Dette vil bety at vannmengdene som vil påvirke tunnelen vil variere med nedbør og at sprekken kan være sterkt vannførende i perioder, men at fjellet vil være tørt i store deler av året.

Plassering av tunnelalternativer.

Taugbøl og Øverland har antydet to alternative tunneltraséer på strekningen Bekkelaget - Fiskvoll.

Stabilitetsmessig er det gunstig å plassere tunnelen så langt inne i fjellet, og med så stor fjelloverdekning som mulig. Dersom fjelloverdekningen over tunneltaket er noe mindre enn 10-15 m vil berget være så forvitret at stabilitetsproblemene kan bli betydelige.

Forvitringen vil i mindre grad også kunne gjøre seg gjeldende ned til 20-25 m dybder.

For kortere strekninger i påhuggsområder må en godta liten fjelloverdekning og dårlig stabilitet. Men for største delen av tunnelene skulle det ikke være vanskelig å plassere tunnelen slik at stabilitetsproblemene på grunn av liten fjelloverdekning og forvitring skulle bli små.

For den ytterste strekning vil det neppe være vanskelig å få gode overdekningsforhold dersom tunnelene i horisontalplanet flyttes innenfor Breidablikkveien ved Nordstrand stasjon.

Ved Ulvåbybrua tror jeg ikke det er mulig å krysse Pareliusbekken i nivå ca 0, påslipp fra Mossevei til kloakktunnel i ca kote +9, og hovedkloakktunnelen i ca kote +8,50 samtidig med at en fra påhugget skal gå under eksisterende Mossevei i kote ca +10.

Påhugg ved Sjursdya kan sansynligvis etableres i en knusningssone som har en mektighet på ca 10 m og som er vist på oversiktskart. Sydgående tunnel beregnes å ha påhugg like syd for Karlborgvn. - Mosseveien. Her kan det bli visse problemer med å få tilstrekkelig fjelloverdekning for den ytterste del av tunnelen. En vil sansynligvis måtte strekke forskjæringen noe innover og eventuelt dekke over. Påhugg ved Kongsveien bak Mosseveien nr. 6 vil være mulig. Her vil tunnelen først skjære igjennom mænaitt og alunskifer før den kommer inn i gneis.

Ved Konows gt. 41-53 synes det vanskelig å etablere påhugg uten å rive bygningene da disse ligger dels på løsmasser som veien må igjennom.

Ved Konowsgt. 63-67 er det også vanskelig å etablere påhugg vestenfor Konowsgt. 67 uten at Konowsgt. her må graves opp.

Flyttes imidlertid sydgående løp dit hvor nordgående er tenkt å skulle kryssse Konowsgt. vil påhuggene sannsynligvis kunne etableres uten at gaten måtte røres. Rammene, løpende A og B vil i sin helhet bli liggende i sedimentbergarter fra etasje 4a, knollekalk og leirstein. Selv om det her blir liten fjelloverdekning og tunnelene går omtrent parallelt bergartens foliasjon vil en anta at det er mulig å drive disse tunneler. Tunnelgrenene sydover under Ekeberg bør kunne utføres som planlagt.

Nødvendig sikring.

Det skiller mellom arbeissikring og permanent sikring. Arbeidssikringen skal virke som sikring i den tid arbeidene pågår, og bør i tillegg fortrinnsvist være endel av den permanente sikring som må til for at tunnelen skal få full bruksverdi. Den permanente sikring skal hindre nedfall av stein, stabilisere rasfarlige områder, og beskytte mot vannlekkasjer og frostsprenge slik at tunnelen skal kunne beferdes på en forsvarlig måte.

Ut i fra den kjennskap vi dag har til berget i området vil vi anta at det som stabilitetssikring kan bli tale om tre typer permanent sikring.

1. Innstøpte bolter med avstand 1,5-2,0 m.
2. Innstøpte bolter med avstand 1,5-2,0 m og 5-10 cm armert sprøytebctong.
3. Full utstøping ca 30 cm og forspente bolter i avstand ca 1 m.

Av den totale tunnellengde på ca 3500 m mellom Ulvøya og Fiskvoll skulle en anta at ca 60% blir av kategori 1, ca 30% av kategori 2 og ca 10% av kategori 3.

For strekningen Sjursøya - Kverner (Lodalen) er det sannsynlig at større deler av tunnelen vil måtte få sikringskategori 3.

En må regne med at både løp A og B samt E inn til profil 1200 og også flere hundre m av de to andre tunnelene må sikres med kategori 3.

Resten av tunnelene mot Sjursøya vil sannsynligvis kunne sikres med kategori 1 i ca 70% og 2 i 30%.

En mer detaljert kartlegging langs hele traséen vil muligens justere noe på de angitte mengder her.

I tillegg til denne form for sikring vil en da måtte kreve et letttere

tak som tar vare på nedfall av småstein og vanndrypp.

Utnyttelse av sprengstein...

Generelt kan sies at gneisbergartene kan nytties i veioverbygning til og med forsterkningslaget. I visse tilfeller også i bærelag og dekker.

Det er imidlertid ikke gjort kvalitetsundersøkelser på disse bergartene, men på grunn av en sannsynlig variasjon i kvalitet og vanskeligheter med å skille ut dårligere masser vil vi anta at massene kan nytties til forsterkningslag, men ikke til bærelag og dekker uten spesiell kvalitetsvurdering. På grunn av at bergartene kan inneholde noe dårlig amfibolitt, glimmerrik gneis, og soner med forvitret materiale kanskje også med kloritt og leire vil en måtte vurdere massenes brukbarhet som tilslag til betong.

Sedimentbergartene er bare brukbare til fyllingsmasser, og en må også her sortere ut alunskiferen som er ubrukbar til de fleste formål dersom det skal kunne benyttes som fundament.

SAMMENDRAG:

Rapporten inneholder en oversikt over de geologiske forhold for Ekeberg - Nordstrandsområdene syd for Lodalen til Fiskvoll (Ljan). Bergartene er vesentlig gneiser, men med krysning av forkastning og med sedimentbergarter og eruptive gangbergarter i nord i skrånninger ned fra Ekeberg.

Det er prøvd å antyde noe om sikring av tunnelene, og da for store deler utstøpt tverrsnitt for de nordlige partier og vesentlig boltesikring sydover i gneisen.

Det er også gitt en viss vurdering av de uttalte steinmassers brukbarhet.

Geoteknisk kontor

H. Sem

M. Fredriksen
M. Fredriksen

